

De Verborgen Geschiedenis van Vers Veertig - Nummer Eén

Profetieën ontzegelen: de laatste dagen, de Leeuw van Juda en de laatste bewegingen van Openbaring

Jeff Pippenger
2024-09-06

In Openbaring hoofdstuk vijf vertegenwoordigt de Leeuw uit de stam van Juda de positie van Christus als Degene die overwon om Gods Woord te verzegelen en te ontzegelen overeenkomstig Zijn wil. In 1989, honderdzesentwintig jaar na de opstand van 1863, ontzegelde de Leeuw uit de stam van Juda de laatste zes verzen van Daniël hoofdstuk elf. Die verzen beginnen met de dodelijke wond van het pausdom in 1798 en voeren het getuigenis in van de wijze waarop de pauselijke wond zal worden genezen, en verder nog tot aan de uiteindelijke dodelijke wond van het pausdom. De verzen beginnen waar zij eindigen: met het oordeel over pauselijk Rome.

Die zes verzen beschrijven de genezing van de dodelijke wond van het pausdom, en ook hoe de drievoudige vereniging van de draak, het beest en de valse profeet de wereld naar Armageddon voert, dat in vers vijfenveertig wordt aangeduid als „tussen de zeeën en de luisterrijke heilige berg”.

Alfa en Omega vertegenwoordigt het karakter van Christus om het einde steeds door middel van het begin te illustreren. De hervormingsbeweging van de honderd vierenveertigduizend is de beweging van de derde engel, die de eindbeweging is welke werd voorafgeschaduwd door haar begin, namelijk de Milleritische beweging van de eerste en tweede engelen. De Milleritische beweging begon in de tijd van het einde in 1798, waar de laatste zes verzen van Daniël elf aanvangen, en de beweging eindigde bij de opening van het oordeel op 22 oktober 1844. De beweging van de honderd vierenveertigduizend eindigt bij de zondagswet in de Verenigde Staten.

Aan het begin van de beweging in de tijd van het einde, in 1989, opende de Leeuw uit de stam van Juda de laatste zes verzen van Daniël elf, en aan het einde van de beweging, vlak vóór de zondagswet, ontsluit Hij de verborgen geschiedenis van vers veertig van Daniël elf. Zuster White's commentaar over welk deel van Daniël wordt ontsloten, heeft betrekking op zowel de ontsluiting in 1989 als de ontsluiting die begon in juli 2023.

„Het verzegelde boek was niet het boek Openbaring, maar dat deel van de profetie van Daniël dat betrekking had op de laatste dagen. De Schrift zegt: ‘Maar gij, o Daniël, sluit deze woorden toe en verzegel het boek, tot de tijd van het einde; velen zullen het onderzoeken, en de kennis zal vermeerderen’ (Daniël 12:4). Toen het boek werd geopend, werd de verkondiging gedaan: ‘Er zal geen tijd meer zijn.’ (Zie Openbaring 10:6.) Het boek Daniël is nu ontzegeld, en de openbaring die Christus aan Johannes gaf, moet tot alle inwoners van de aarde komen. Door de vermeerdering van kennis moet een volk worden voorbereid om in de laatste dagen staande te blijven. . . .”

“In de boodschap van de eerste engel worden mensen opgeroepen God te aanbidden, onze Schepper, die de wereld heeft gemaakt en alles wat daarin is. Zij hebben eer bewezen aan een instelling van het pausdom en daarmee de wet van Jehovah krachteloos gemaakt, maar omtrent dit onderwerp zal de kennis toenemen.” Selected Messages, boek 2, 105, 106.

Het gedeelte van het boek Daniël dat in 1989 betrekking had op de laatste dagen, bestond uit de laatste zes verzen van hoofdstuk elf; en terwijl de beweging van de honderdvierendertigduizend het einde van hun beweging bereikt, is het gedeelte van het boek Daniël dat wordt ontzegeld de verborgen geschiedenis van vers veertig, die de geschiedenis van 1989 tot aan de zondagswet in de Verenigde Staten voorstelt. De verborgen geschiedenis van vers veertig is de geschiedenis van de honderdvierendertigduizend. Iedere profeet legt getuigenis af van die periode.

In de passage vertegenwoordigt een toename van kennis, die „een volk moet voorbereiden om in de laatste dagen stand te houden”, de ontzegeling van de laatste zes verzen in 1989, en opnieuw vertegenwoordigt zij de ontzegeling van de verborgen geschiedenis van vers veertig. In beide geschiedenissen duidt de inspiratie aan dat er een toename van kennis zal zijn met betrekking tot de pauselijke macht en de zondagswet. Zowel aan het begin als aan het einde van de beweging van de honderd vierenveertigduizend brengt de toename van kennis een beproevingsproces in drie stappen voort, zoals weergegeven in Daniël hoofdstuk twaalf.

En hij zeide: Ga heen, Daniël, want deze woorden blijven verborgen en verzegeld tot de tijd van het einde. Velen zullen gereinigd, wit gemaakt en beproefd worden; maar de goddelozen zullen goddeloos handelen; en geen van de goddelozen zal het verstaan, maar de wijzen zullen het verstaan. Daniël 12:9, 10.

Zoals bij alle heilige hervormingsbewegingen vertegenwoordigen de drie stappen die door Daniël worden aangeduid als „gelouterd, en wit gemaakt, en beproefd” het merkteken van de nederdaling van een goddelijk symbool, gevolgd door de beproeving van een mislukte voorspelling, gevolgd door een derde lakmoesproef die het karakter openbaart van de twee klassen die zich ontwikkelen op grond van hun aanvaarding van, of hun verwerping van, de ontzegelde vermeerdering van kennis. Bij het begin van de beweging van de honderdvierenveertigduizend waren de drie stappen 11 september 2001, gevolgd door 18 juli 2020, en vervolgens de zondagswet. Aan het einde van diezelfde beweging zijn de drie stappen juli 2023, de komst van de boodschap van de Middernachtsroep en de zondagswet.

De boodschap die Gods volk voorbereidt om stand te houden en die in juli 2023 werd ontzegeld, bevat verschillende lijnen van profetische waarheid, en onder die lijnen bevinden zich Ezechiëls dorre, dode beenderen in hoofdstuk zevenendertig. Ezechiël presenteert twee boodschappen. De eerste boodschap brengt de beenderen weer bijeen, maar pas bij de tweede boodschap stond Israël op zijn voeten als een geweldig leger. De twee getuigen van Openbaring hoofdstuk elf stonden op toen zij met de Heilige Geest werden vervuld.

En na drie en een halve dag voer de Geest des levens uit God in hen, en zij gingen op hun voeten staan; en grote vrees viel op hen die hen zagen. Openbaring 11:11.

Ezechiël leert dezelfde waarheid.

En Hij zeide tot mij: Mensenkind, sta op uw voeten, en Ik zal tot u spreken. En de Geest kwam in mij, toen Hij tot mij sprak, en deed mij op mijn voeten staan, zodat ik Hem hoorde Die tot mij sprak. Ezechiël 2:1, 2.

Wanneer zuster White zegt: “door de vermeerdering van kennis moet een volk worden voorbereid om in de laatste dagen stand te houden.” De vermeerdering van kennis wordt in de gelijkenis van de tien maagden aangeduid als “olie”, en de “olie” vertegenwoordigt “de boodschappen van Gods Geest” en ook “de Heilige Geest”, evenals “karakter.”

Tussen juli 2023 en de spoedig komende zondagswet is er een vermeerdering van kennis die Gods volk tot leven brengt, en zij staan op. Zij staan op als uitdrukking dat zij de „olie” bezitten van de boodschap die in die tijd werd ontzegd. Zij staan op wanneer zij de Heilige Geest in hun vaten hebben, en zij staan op wanneer zij een karakter hebben dat voorbereid is op het zegel van God.

De eerste beproevingsstap die in juli 2023 begon, werd gevolgd door een periode die deze kandidaten in staat stelt de olie te aanvaarden of te verwerpen. Degenen die haar aanvaarden, worden verzegeld en vervolgens bij de spoedig komende zondagswet als een banier opgericht. Degenen die de olie verwerpen, ontvangen een krachtige dwaling.

Die kandidaten werden in juli 2023 uit hun geestelijke slaap gewekt en werden vervolgens geconfronteerd met het laatste beproevingsproces vóór het einde van hun persoonlijke genadetijd. Het beproevingsproces was geplaatst binnen de context van een profetische beproeving die verband hield met de vorming van het beeld van het beest, in de tijd waarin juist die kandidaten tot leven moesten terugkeren en het beeld van Christus vanbinnen vormen. De profetische structuur waarin de beproeving voltrokken moet worden, is de geschiedenis van 1989 tot aan de zondagswet. Het onvermogen van die kandidaten om te ontwaken bracht de Heere ertoe toe te laten dat ketterijen binnendrongen.

„God zal Zijn volk opwekken; indien andere middelen falen, zullen er ketterijen onder hen binnendringen, die hen zullen ziften en het kaf van de tarwe zullen scheiden. De Heer roept allen die Zijn woord geloven op, uit de slaap te ontwaken. Kostbaar licht is gekomen, passend voor deze tijd. Het is Bijbelse waarheid, die de gevaren toont die vlak vóór ons liggen. Dit licht behoort ons te leiden tot een ijverige studie van de Schriften en een uiterst nauwgezet onderzoek van de standpunten die wij innemen. God wil dat alle aspecten en standpunten van de waarheid grondig en volhardend worden onderzocht, met gebed en vasten.” Testimonies, deel 5, 708.

Alle profeten spreken over de laatste dagen; daarom trachtte de Heer in deze laatste dagen, in juli 2023, Zijn volk te „wekken”, maar Zijn pogingen faalden, en Hij liet de eerste controverse over een symbool van Rome in de adventgeschiedenis herhalen als een waarschuwing voor de nabijheid van het einde. Hij deed dit, hoewel er „kostbaar licht” was „gekomen, passend voor deze tijd”. Het licht dat in juli 2023 kwam, is „Bijbelse waarheid, die de gevaren toont die zich vlak voor ons bevinden”. Dat licht had „ons moeten brengen tot een ijverige bestudering van de Schriften en een uiterst kritische toetsing van de standpunten die wij innemen.”

De verborgen geschiedenis van vers veertig wordt voorgesteld in de verzen tien tot en met vijftien van Daniël elf, want Alpha en Omega hebben het einde van Daniëls laatste profetie met haar begin geïllustreerd. In de aanloop naar de teleurstelling van 18 juli 2020 had Satan verwarring gezaaid omtrent de verzen tien tot en met vijftien, want hij wist dat het begin van het hoofdstuk de sleutel was om het einde van het hoofdstuk voor te stellen. Vervolgens werd de oorspronkelijke controverse van vers veertien geïntroduceerd.

„Er is niets waarvoor de grote verleider zozeer vreest als dat wij met zijn listen bekend zullen raken.” The Great Controversy, 516.

Het is duidelijk uit de satanische pogingen om de betekenis en het doel van die verzen te verwarren, dat zij een belangrijk onderdeel vormen van het beproevingsproces dat nu de kandidaten schift om onder de honderd viereenveertigduizend te behoren. Zuster White benadrukt dat de geschiedenis die in Daniël elf wordt voorgesteld en die vóór de tijd van het einde in 1798 is vervuld, in de laatste zes verzen wordt herhaald.

„Wij hebben geen tijd te verliezen. Benauwde tijden liggen vóór ons. De wereld wordt bewogen door de geest van oorlog. Weldra zullen de tonelen van benauwdheid waarover in de profetieën is gesproken, plaatsvinden. De profetie in het elfde hoofdstuk van Daniël heeft haar volledige vervulling bijna bereikt. Veel van de geschiedenis die heeft plaatsgevonden ter vervulling van deze profetie, zal zich herhalen.” Manuscript Releases, nr. 13, 394.

Ik stel dat de gehele geschiedenis die in de verzen één tot en met negenendertig wordt weergegeven, wordt herhaald in de laatste zes verzen van het hoofdstuk. Ik stel tevens dat de geschiedenis van de laatste dagen, dat wil zeggen de geschiedenis van de afsluiting van het oordeel dat op 22 oktober 1844 begon, wordt voorgesteld door twee primaire profetische perioden. De eerste periode stelt het oordeel voor dat wordt voltrokken over het huis van God, waarna vervolgens een periode volgt waarin het oordeel wordt voltrokken voor hen die buiten het huis van God zijn. De eerste periode begon in 1989 en eindigt bij de zondagswet in de Verenigde Staten, die op haar beurt het begin markeert van de tweede periode, welke eindigt wanneer Michaël opstaat en de menselijke genadetijd wordt afgesloten. De verborgen geschiedenis van vers veertig begint eveneens in 1989 en eindigt in vers eenenveertig, dat de zondagswet in de Verenigde Staten is.

Dat is dezelfde geschiedenis als die van vers tien tot en met vijftien van hetzelfde hoofdstuk. Die geschiedenis loopt parallel met de geschiedenis van de Millerieten vanaf de tijd van het einde in 1798, totdat het oordeel begon op 22 oktober 1844. Deze twee geschiedenissen lopen parallel met de profetische geschiedenis die begon bij de geboorte van Christus en eindigde aan het kruis.

De geschiedenis die in 1989 begint, omvat de beproevingsperiode die op 11 september 2001 begon, zoals voorafgebeeld door de beproevingsperiode die op 11 augustus 1840 begon en de beproevingsperiode die aanving bij de doop van Christus. De vorming van het beeld van het beest is voorafgebeeld door verscheidene lijnen van profetische geschiedenis. Een van die voorstellingen van dezelfde tijdsperiode is de verzegelingstijd van de honderdvierenveertigduizend, die op 11 september 2001 begon en voltooid wordt bij de spoedig komende zondagswet. De verborgen geschiedenis van vers veertig kan ook worden gelegd over de lijn van 22 oktober 1844 tot aan de

opstand van 1863.

22 oktober 1844 markeerde de komst van de derde engel. Zoals bij de komst van elke profetische engel had hij een boodschap die gegeten moest worden, maar dat geschiedde niet; en het Filadelfische Millerisme veranderde in Laodicees Millerisme, voorafgaand aan 1863, toen zij formeel de naam Zevende-dags Adventist aannamen en begonnen rond te zwerven in de woestijn van opstandigheid tot op deze dag. De geschiedenis van 1844 tot 1863 vertegenwoordigt hen die de roeping verwerpen om onder de honderdvierenveertigduizend te zijn. Zij zijn Daniël's goddelozen in hoofdstuk twaalf, Jeremia's vergadering van spotters, Johannes' synagoge van Satan en Mattheüs' dwaze maagden.

De waarschuwingsboodschap die door Christus werd aangeduid als de „gruwel der verwoesting, waarvan gesproken is door de profeet Daniël”, vormt een waarschuwing om te vluchten vóór de verwoesting en verstrooiing die daarop zouden volgen. In het jaar 66 n.Chr. gaf de Romeinse veldheer Cestius aan de christenen uit het tijdperk van het heidense Rome de vervulling van die waarschuwing. In de eerste eeuw legde de apostel Paulus diezelfde waarschuwing vast voor de christenen die zouden lijden gedurende het tijdperk van het pauselijke Rome. De waarschuwing voor sabbatsvierders om de steden te verlaten en op het platteland te wonen kwam in 1888, hetzelfde jaar als de Blair Bill, de eerste poging om de zondag als de Nationale Rustdag vast te stellen. De Blair Bill was de waarschuwing om te vluchten, ter vervulling van Christus' verwijzing naar Daniël's gruwel der verwoesting.

Evenals met Cestius in het jaar 66 n.Chr., werd de Blair Bill door Gods voorzienigheid ingetrokken. 1888 is een type van 11 september 2001, want zuster White markeert in beide geschiedenissen de nederdaling van de engel van Openbaring achttien. De waarschuwing om in de laatste dagen uit de steden te vluchten, werd op 11 september 2001 van kracht. Daarom was de Blair Bill van 1888 een type van de Patriot Act van 2001. De engel die op 11 september 2001 nederdaalde, verkondigt in de eerste drie verzen van Openbaring achttien de laatste waarschuwingsboodschap, en die laatste waarschuwingsboodschap is ook de boodschap van de derde engel, hoewel de boodschap die door de derde engel in hoofdstuk veertien wordt voorgesteld, niet dezelfde bewoordingen van waarheid bevat als in hoofdstuk achttien. Regel op regel zijn zij dezelfde waarschuwingsboodschap.

De gruwel der verwoesting, waarvan gesproken is door Daniël, de profeet, was een teken dat door Christus werd gegeven en aangaf wanneer Zijn volk ter bescherming moest vluchten. Het is een waarschuwingsboodschap en moet derhalve de laatste waarschuwingsboodschap zijn, hoewel zij in andere bewoordingen is uitgedrukt dan de boodschap die wordt voorgesteld in hoofdstuk veertien evenals in hoofdstuk achttien van Openbaring. De geschiedenis die begint in vers zestien van Jeremia vijftien is dezelfde profetische periode van de waarschuwende beproevingsboodschap. Zij begint wanneer Jeremia Gods Woord eet, en dat vindt plaats wanneer de engel neerdaalt, zoals Hij deed toen de grote gebouwen van New York City instortten.

Wanneer Jeremia verkondigt: „Uw woorden werden gevonden, en ik at ze op; en Uw woord was mij tot vreugde en blijdschap van mijn hart”, stelt hij Daniël's eerste beproeving met betrekking tot

het voedsel in hoofdstuk één voor, evenals Johannes in hoofdstuk tien van Openbaring, die het boek uit de hand van de engel neemt en het opeet. Het eten van de boodschap begint wanneer een engel aankomt, en wanneer de engel aankomt, is er een beproevende profetie die ontzegeld wordt. Wanneer de engel aankomt, begint de eerste beproevingsperiode, en zij eindigt wanneer de tweede beproevingsperiode begint; en wanneer Michaël opstaat, eindigt de tweede beproevingsperiode.

Wanneer de engel arriveert, begint de late regen te vallen.

„De late regen zal neerdalen op het volk van God. Een machtige engel zal uit de hemel neerdalen, en de gehele aarde zal verlicht worden door zijn heerlijkheid.” Review and Herald, 21 april 1891.

De late regen wordt ontvangen door hen die wandelen in de oude paden van Jeremia.

Zo zegt de HEERE: Staat op de wegen en ziet toe, en vraag naar de oude paden, waar toch de goede weg is, en wandelt daarin; dan zult gij rust vinden voor uw zielen. Maar zij zeiden: Wij zullen daarin niet wandelen. Ook stelde Ik wachters over u aan, zeggende: Luistert naar het geluid van de bazuin. Maar zij zeiden: Wij zullen niet luisteren. Jeremia 6:16, 17.

De „bazuin” die de „wachters” laten klinken, is de Laodiceaanse boodschap die Jones en Waggoner in 1888 hebben gebracht.

Roep uit volle borst, houd niets terug, verhef uw stem als een bazuin en maak Mijn volk zijn overtreding bekend, en het huis van Jakob zijn zonden. Jesaja 58:1.

Op 11 september 2001 begon de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend. Een waarschuwingsboodschap aan Laodicea werd verkondigd.

„De boodschap die ons is gegeven door A. T. Jones en E. J. Waggoner, is de boodschap van God aan de gemeente van Laodicea, en wee degene die belijdt de waarheid te geloven en toch aan anderen de door God geschonken stralen niet weerkaatst.” The 1888 Materials, 1053.

De waarschuwing aan Laodicea is de klank van de bazuin van Jeremia's wachters, die de Laodiceaanse Kerk der Zevende-dags Adventisten weigert te horen. Het is de waarschuwing om de steden te ontvluchten en zich op het platteland te vestigen, vooruitlopend op de spoedig komende zondagswet.

Wat ik zojuist met betrekking tot deze verschillende profetische lijnen heb uiteengezet, was een poging om uw onderscheidingsvermogen te prikkelen, teneinde u aan te moedigen werkelijk te toetsen wat ik op het punt sta te schrijven. Wellicht is het belangrijkste kenmerk van het beeld aan en van het beest, dat er in de laatste dagen twee formaties van een beeld van en aan het beest zijn. De eerste in de Verenigde Staten, en daarna in de naties van de wereld.

Er zijn bepaalde profetische kenmerken die verbonden zijn met het beeld aan en van het beest, en die op juiste wijze moeten worden toegepast indien wij door het profetische beproevingsproces van dit beeld van Rome willen heenkomen. Een tweede belangrijk element van de beproevingsperiode van het beeld van het beest (dat op grond van verscheidene getuigen kan worden aangetoond) is dat de verzegelingstijd van de honderdvierendertigduizend plaatsvindt in de periode van de beproeving

van het beeld van het beest in de Verenigde Staten, en dat de periode van de beproeving van het beeld van het beest in de naties van de wereld de tijd is waarin Gods andere kinderen, die ten tijde van die zondagswet (voorgesteld door 321) nog in Babylon zijn, in de kudde worden verzameld.

Het beeld van het beest vertegenwoordigt twee specifieke, onderling samenhangende perioden van beproeving, en die twee tijden van beproeving vertegenwoordigen tevens de laatste inzameling van de honderd vierenveertigduizend uit Openbaring hoofdstuk zeven, gevolgd door de grote schare in datzelfde hoofdstuk.

Bij de zondagswet spreekt de Verenigde Staten als een draak in vers elf van Openbaring hoofdstuk dertien. Dan gaat het uit om alle naties van de wereld te verleiden, en zegt tot die naties dat ook zij een wereldwijd beeld voor het beest moeten maken, zoals de Verenigde Staten zojuist heeft gedaan. De periode die begint bij de zondagswet, voorgesteld door Constantijns zondagswet van 321, eindigt wanneer de laatste natie neerknielt voor het pauselijke Rome, waar de zondagswet van 538 wordt voorgesteld; want in hoofdstuk dertien heeft de Verenigde Staten de macht om het beeld van het beest leven te geven en het te doen spreken. De periode begint met de zondagswet van 321 en eindigt met de zondagswet van 538.

In 2001 heeft de regering van de Verenigde Staten de Patriot Act tot wet “gesproken”.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.